
34 . Becheni | Comuna: Săuca | Județ: Satu Mare | Punct: Biserica reformată | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 138823.01

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Evul Mediu

Categorii sit: Religios, ritual și funerar

Autori: Péter Levente Szőcs

Instituții: Muzeul Județean Satu Mare

Raport

În cursul anului 2004 parohia reformată Becheni a inițiat renovarea bisericii proprii. Construcția, de dimensiuni mici, avea un plan simplu, dispus pe axa E-V, partea estică fiind alungită și închisă semicircular, iar partea vestică având forma pătrată, extinsă cu un portic în partea de S. Elevația nu a prezentat elemente mai vechi de sec. XIX, ca atare, biserica nu figura pe lista monumentelor istorice. În cursul lucrărilor a fost îndepărtată tencuiala interioară, astfel, au fost descoperite două nișe de fereastră astupate. În cursul anului 2005 a fost prevăzută reînnoirea podelei, astfel, parohia Becheni și Eparhia Reformată de Oradea a solicitat asistența MJ Satu Mare. Scopul cercetării, definit de beneficiar, a fost de a efectua o săpătură arheologică în interior, pentru a lămurii eventuala existență a unor structuri anterioare. Cercetările pe paramentul bisericii sugerau existența unei construcții mai vechi, de dimensiunea actualei porțiuni estice, dar pentru clarificarea situației a fost necesară deschiderea unei secțiuni și în exterior, în axul estic al clădirii.

Au fost deschise trei secțiuni în interior: SI, 2,22 x 2,50 m, la zidul sudic, la îmbinarea sanctuarului cu nava medievală; SII, 2,22 x 2,50 m, la zidul nordic, la îmbinarea sanctuarului cu nava medievală; SIII, 2,23 x 2,00 m, la zidul nordic, în porțiunea mediană a zidului nordic. În exterior a fost deschisă SA, 3 x 2,25/8 m, în axul bisericii (profilul S are lungimea de 8 m, profilul N are lungimea de 2,25 m).

În secțiunile SI și SII a fost identificată fundația sanctuarului medieval, având un plan rectangular, îngustându-se față de navă cu un umăr. S-a demonstrat că ferestrele descoperite au fost pe zidul sudic al navei, elevația acestei părți fiind păstrat acum aproape în întregime. În partea de N, însă, zidul actual este înnoit, caracteristicile de zidire fiind diferite față de zidul sudic și fundația păstrată al sanctuarului medieval. Stratigrafia interioară arată o succesiune de podele reînnoite, între care și una realizată din cărămidă, ridicându-se nivelul de călcare interior cu 0,20 până la 0,30 m. Sub nivelul podelelor se observă umplutura uniformă și afânată a mormintelor moderne și medievale. Pe toată suprafață cercetată au fost surprinse morminte, singura excepție fiind în colțul de NE al SI. Aici solul virgin, reprezentat de un lut negru curat, a apărut la cota de -0,45 m de la podeaua actuală. În rest mormintele s-au adâncit până la cotele de -1,75 -1,80 m, cote la care peste tot apare apa freatică.

Secțiunea exterioară a confirmat închiderea dreaptă a sanctuarului și a documentat suprapunerea zidului semicircular actual peste fundația sanctuarului medieval. A mai fost observat un contrafort în colțul sud-estic al sanctuarului. Stratigrafia este dată de umplutura mormintelor, săpate până la cota de -2 m unde apare și aici apa freatică.

Au fost identificate în totalitate 13 înhumații, fără inventar, cu excepția M6, care avea în zona bazinului o pafta de argint cu lanț. M2 era așezat la E de umărul sudic al sanctuarului, porțiunea capului fiind scobit în fundație în formă de semicerc.

Cercetările arheologice din anul 2005 au scos la iveală o biserică medievală de mici dimensiuni, având o navă rectangulară (cca. 6 x 7 m) și un sanctuar cu închidere dreaptă (cca. 4,4 x 5 m). Datarea construcției, în lipsa surselor relevante, nu este precisă, fiind de plasat la turnura sec. XIII și XIV.

Informații suplimentare online

[Raportul 3323 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
